

PIRÓS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja
XVI. évfolyam 4730. sz. Vasárnap, 1960. május 22. 4 oldal, 20 bani

Pártunk III. kongresszusa tiszteletére

Újításával növeli a termelékenységét

Az Áramszolgáltatási vállalat élenjáró dolgozója közé tartozik Vida Valéria IMSZ tag is. Pártunk III. kongresszusának tiszteletére vállalta, hogy újítási javaslatot készít. Ezt a vállalatot már be is váltotta: különleges fogó szerkesztett a vezeték-vegek gyűrűinek elkészítésére. Az újítás nagyban elősegíti a termelékenység növekedését.

Minél több megtakarítást

A Combustibilul vállalat dolgozója ez ideig a tizhuta eladási tervüket 111 százalékban, a széneladást pedig 105 százalékban valósították meg. Már az év első 4 hónapjában pártunk III. kongresszusa tiszteletére számos vállalatot tették mind több megtakarítás elérésére. Így a fa tárolásánál előforduló veszteség kiküszöbölésével ez ideig 177 ezer lej értékű megtakarítást értek el. Helyenként kiküszöbölték a szállítási költségeket s ezáltal több, mint százezer lejt takarítottak meg. A nagyobb vállalatokat igyekeztek az állomásra érkezett vagonokból közvetlenül ellátni. Ezzel lejt takarítottak meg. A vállalat dolgozó pártunk közelgő III. kongresszusa tiszteletére több órát dolgoztak társadalmi munkával s fátelpeken és ezáltal is 18 ezer lej értékű megtakarítást biztosítottak.

Készülnek a gyártási időnyre

A Refacerea konzervgyár a gyártási időny megkezdése előtt áll. Ez alkalomból felkerestük Motiu Traian elvtársat, a vállalat főmérnökét és néhány kérdést intéztünk hozzá az 1960. évi gyártási időnyvel kapcsolatban. A kérdéseket és válaszokat az alábbiakban közöljük:

KÉRDÉS: Mikor kezdődik a gyártási időny?

VALASZ: Terv szerint június elején. Ez azonban attól függ, hogy a termelők hogyan szállítják a leszerződött zöld borsot. Nálunk ugyanis a zöld bors a legelső konzerválható termék és amikor elegendő mennyiséget kapunk, megkezdjük a gyártást.

KÉRDÉS: Milyen műszaki intézkedések történtek a gyár-

Mai interjúnk

netben igyekezünk több kis-gépesítést bevezetni. Ilyen például a címkek felragasztásának, a konzervdobozok ellenőrzésének és szállításának, a gyümölcsfélék kimagazolásának gépesítése, stb.

KÉRDÉS: Hogyan biztosították a feldolgozandó zöldség- és gyümölcsfélék beszerzését?

VALASZ: Szerződést kötöttünk a kollektív és állami

gazdaságokkal, terményeik átadására oly mértékben, hogy az elegendő legyen az 1960. évi gyártási időnyre.

KÉRDÉS: Tervebe vették-e új konzervfélék gyártását ebben az időnyben?

VALASZ: Új konzervfélék gyártását nem vettük tervebe. Ugyanazokat gyártjuk, amit az elmúlt évben. Hanem a minőségére és a csomagolásra különösen nagy gondot fordítottunk. Így a konzervféléket dobozokba helyezzük és ezeket szép kivitelű címkékkel látjuk el. Igyekezünk sokféle ízeget felhasználni. Több kisebb ürméretű gyümölcs- és huskonzervet gyártunk majd, mint a múlt évben. Még egy kellemes meglepetés a fogyasztók részére: a konzervvegeket ezen túl egyetlen kapcsol lenyomásával lehet majd kinyitni.

f. i.

Szorgos munka folyik a pernyárai kollektív gazdaságban

A pernyárai kollektív gazdaságban befőzéshez közelednek a cukorrépa második kapálásával, ritkításával. Tegnap megkezdtek a here kaszálását és ugyanakkor szorgos munka folyik a gazdaság konyhakertészetében is. Befőzéshez közelednek a palánták kiültetésével, s rövidesen megkezdik a 4 hektár konyhakertészet üntözését. Ennek érdekében megtesznek minden szükséges intézkedést a vízszivattyú állomás építésének befőzésére.

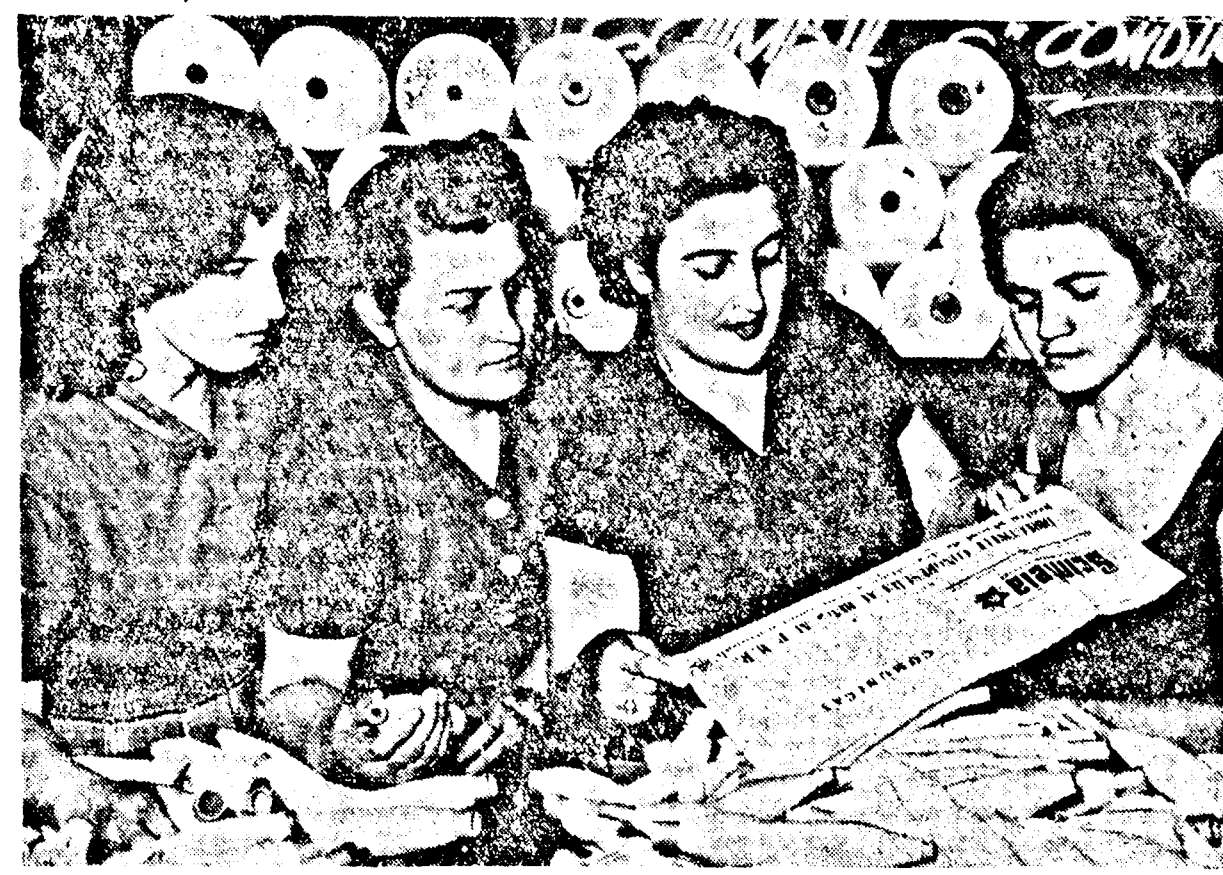
A pernyárai kollektív gazdaság csak az év tavaszán alakult. A növénytermesztés mellett azonban már az első évben komoly figyelmet fordítanak az állatállomány fejlesztésére. Eddig 13 fejőstehént vásároltak. Rövidesen sor kerül még 7 fejőstehén, valamint anyasertések vásárlására.

Felavatták a konstancai új állomást

A napokban ünnepélyes ke-retek között avatták fel Konstanca az új állomásepületét. Az ünnepségen Dumitru Simulescu közlekedésszügyi és távközlési miniszter és Vasile Vilcu, a Konstanca tartományi pártbizottság első titkára személyesen köszöntötték a vasút-építő vállalat munkásait, technikusait és mérnökeit, akik hosszú erőfeszítéssel határidő előtt fejezték be az új pályaudvar építését.

A jelenlévők tapsa közepette futott be az állomásra az első bukaresti személyvonat, amelyet Stefan Lungu mozdonyvezető, a Szocialista Munka Hőse vezetett.

Az új pályaudvart és a hozzá tartozó épületeket a Fekete-tenger partvidékének városrendezési és korszerűsítési munkálatai keretében tervezték.

Az Irányelvtervezet megjelenését nagy lelkesedéssel fogadták a TEBA-gyárban is. A szövődő előkészítő részlegén Mirea Ioana, Sanda Maria, Cotoc Gheorghina mester és Totolici Antonia a szocializmus műszaki-anyagi alapja továbbfejlesztésének nagyszerű tervét olvassa.

A dolgozók lelkesedéssel köszöntik pártunk nagyszerű célkitűzéseit

Mi is hozzájárulunk

Örömmel olvastam pártunk III. kongresszusának Irányelvtervezetét, ami az 1960–1965 évi népgazdasági fejlesztési tervről és a távoli gazdasági programról szól. Miután elővástam, azon gondolkodtam, mivel járulhatunk hozzá az Irányelvtervezet megvalósításához részlegünkön. Számításaim a következők voltak:

A fonódában korszerűsítjük az előbontó gépeket, ami mintegy 30 százalékos termelés-többletet jelent. A régi gépeket új, hazai gyártmányú gépekkel cseréljük ki. Ezeket a gépeket a legmagasabb fordulatszámra állítjuk be. Ezzel az eljárással természetesen fokozódik a termelés. Ugyanakkor mindent elkövetünk a termelő-felület minél tökéletesebb ki-használására. Mindezek az eljárások elősegítik, hogy az év végéig a fonóda termelőképes-sége további 13 százalékkal, a termelékenység pedig 20 százalékkal növekedjék. Az önköltségi ár csökkentésével 300.000 lej megtakarítást érünk el ebben az évben.

A termelékenység állandó növekedésének biztosítása céljából minden erőnkkel azon leszünk, hogy bevonjuk a fonóda minden dolgozóját a kölcsönös segítségnyújtás módszerének alkalmazásába. Ezt eddig 88 százalékban sikerült is teljesítenünk. Mi módosítottuk a szövődéből kiindult módszert. Nálunk nemcsak a fonók kötnék

VARGA IOAN mérnök,
a December 30-gyár fonódájának helyettes vezetője

segítségnyújtási szerződést, hanem a váltásmesterek is. Ez arra serkenti őket, hogy a gépeket mindig tisztán és üzembé-pesen adják át a következő váltásnak. Így még több holtidőt külszöbölünk ki s ezzel még jobban hozzájárulunk a termelékenység növeléséhez.

Meggyőződésem, hogy hazánk minden egyes dolgozója meg-sokszorozott erővel küzd majd az Irányelvtervezet célkitűzé-sének gyakorlati alkalmazásá-ért. En személyesen a munka-helyemen a legtöbbet és a leg-jobbat igyekszem nyújtani, hogy ezzel is hozzájárulhassak népgazdaságunk fejlődéséhez, a párt által kitűzött magas szto-s feladatok maradéktalan valóra-váltásához.

VÁLLALJUK!

Klein Julia,
a Libertatea-gyár
cipőrésszelgének dolgozója

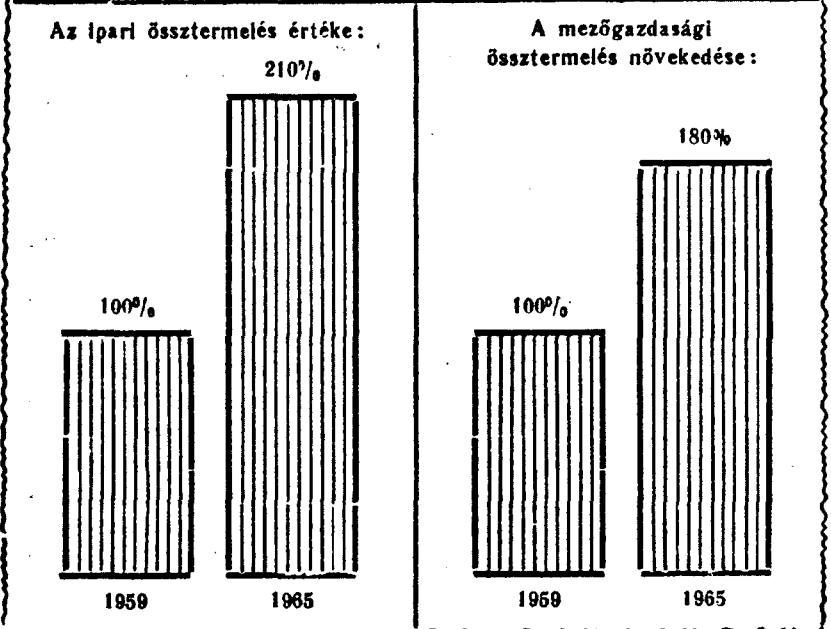
Az egész ország népe nagy örömmel értesült a Román Munkáspárt III. kongresszusá-nak Irányelvtervezetéről.

Gyárunkban, a Libertatea-gyár cipőrésszelgének is nagy lelkesedéssel fogadták a dolgozók az 1960–1965 évi népgazdasági fejlesztési és a távoli gazdasági program tervét. Az újságokat pillanatok alatt el-kapkodták, mindenki elsőnek akart értesülni a szocializmus műszaki-anyagi alapja tovább-fejlesztésének nagyszerű tervé-ről.

Az Irányelvtervezet célkitű-zéseinek, a hat éves gazdaság-fejlesztési terv előirányzatai-nak valóra váltása, újabb fel-adatokat ró ránk, cipőgyári! A dolgozókra is. A könnyűipar növekedéséről szóló fejezet vi-lágosan meghatározza tenniva-lóinkat. A lábbeli gyártás 1965-ben hozzávetőlegesen elérni a 45 millió párat, azaz 1,6-szer lesz nagyobb, mint 1959-ben – ol-vassuk az Irányelvtervezetből.

Mit jelent ez? Azt, hogy fo-kozott munkalendülettel, oda-adással kell dolgoznunk és igyekeznünk kell nemcsak mennyiségileg, hanem elsőso-rban minőségileg is eleget ten-ni a ránk háruló feladatoknak. S mi vállaltuk ezt!

Az 1960–1965 évi terv (az Irányelvtervezet szerint)

Nagyszerű feladatok szerszámgépgyártásunk előtt

A Rangheț gyár szerszámgépgyártásának vezetője

KRAVEZ JÓZSEF,
a Rangheț szerszámgépgyár mestere

és felszerelés-
ből, hogy a világtéchnikai színvonalnak megfelelő szer-

kesztési és működési jellege-
tességet érjünk el.

Minden erőmmel azon leszek, hogy az Irányelvtervezet pont-
díjazott népként élvezzünk a vilá-
gban megvalósításában cse-
lekvőben részt vegyünk. Mint
mester igyekszem, hogy a vál-
tásomban beosztott dolgozók
megértésük az Irányelvtervezet
minden egyes célkitűzését és
ennek értelmében tevékenyked-
jünk.

Minden 100 hektár területre egy-egy traktor

Figyelmesen tanulmányoztam pártunk III. kongresszusának Irányelvtervezetét, s örömmel

GHITU TEODOR,
az ujaradi GTA igazgatója

tővé teszi, hogy a mezőgazdasági munkálato-
kat idejében, a legfejlettebb

időszakban a Román Munkáspárt fokozott figyelmet fordít dolgozó népként élvezzünk a vilá-

gban megvalósításában cselekvőben részt vegyünk. Mint mester igyekszem, hogy a váltásomban beosztott dolgozók megértésük az Irányelvtervezet minden egyes célkitűzését és ennek értelmében tevékenykedjünk.

legfejlettebb módszerek alkalmazásával végezzük s ezáltal – 1965-ben – 1959-hez viszonyítva a hektáronkénti terméshozamot 70–80 százalékkal növeljük.

Pártunk III. kongresszusának Irányelvtervezetében megjelölt célkitűzések valóra váltásáért mi, az ujaradi gépállomás dolgozója, a pártalapszervezet irányításával, egy dolgozó, hogy idejében és a legjobb körülmények között teljesítsük az előttünk álló feladatokat s ezáltal hozzájáruljunk a hektáronkénti terméshozam növeléséhez.

Celkesítő távlatok

MI, a kiszentmihályi kollektív gazdaság tagjai, örömmel értesültünk a III. pártkon-

SZANDA GYÖRGY,
a kiszentmihályi kollektív gazdaság tagja

sértéssel (ebből 48 anyasertés), 300 juhval (ebből 180 anyajuh) és több, mint 3600 tyúkkal

rendelkezik majd. Jelentősen növeljük a tejtermelést és ezért a takarmányozás biztosítása érdekében 50 hektár földön silókorlatot természetünk, mely 1000 tonna szarvasgáz táper-ték takarmányt eredményez majd. Növeljük az ipari növények, konyhakertészet növények stb. hektáronkénti hozamát is.

Az Irányelvtervezet nagy segítségét jelent munkánkban. Célkitűzései alapján fejlesztjük majd tovább gazdaságunkat s ilyen módon mi is hozzájárulunk dolgozó népként élvezzünk a vilá-

gban megvalósításában cselekvőben részt vegyünk. Mint mester igyekszem, hogy a váltásomban beosztott dolgozók megértésük az Irányelvtervezet minden egyes célkitűzését és ennek értelmében tevékenykedjünk.

Az Irányelvtervezet nagy segítségét jelent munkánkban. Célkitűzései alapján fejlesztjük majd tovább gazdaságunkat s ilyen módon mi is hozzájárulunk dolgozó népként élvezzünk a vilá-

gban megvalósításában cselekvőben részt vegyünk. Mint mester igyekszem, hogy a váltásomban beosztott dolgozók megértésük az Irányelvtervezet minden egyes célkitűzését és ennek értelmében tevékenykedjünk.

„Az 1960–1965 évi hateresztendő gazdasági terv alapvető feladata a szocializmus műszaki-anyagi alapjának továbbfejlesztése, a termelői erők gyors növekedése, a szocialista építés kiterjesztése érdekében a Román Népköztársaságban.”

(Az RMP III. kongresszusának Irányelvtervezetéből.)

15.000 új tantermet építünk

Várakozással izgalommal kísé-
rjük figyelem-mel mi, tan-
ügyi dolgozók is pártunk III. kongresszusának

REHON JÓZSEF,
az Ocskó Teréz középiskola igazgatója

ra, hogy rövid-e-sen mint ösz-töndíjas tanuló tejezem be a középiskolát s az egyetem

munkálatait. A várakozással és izgalommal határtalan lel-
kesedéssel párosult, amikor álta-
mulmányoztuk a Román Mun-
káspárt III. kongresszusának Irányelvt.

A közoktatás fejlesztésével foglalkozó fejezet konkrét fel-adatokat jelöl meg a tanügyi dolgozók számára is. Először szándékunk, hogy a párt irá-
nyítása mellett, a dolgozó népként élvezzünk a vilá-

állami támogatással, minden anyagi gond nélkül végzem majd el.

Az oktatásügyben eltöltött hat év alatt magam is állan-dóan éreztem pártunk gondos-kodását s láttam, hálsán szemléltetem azt a gondoskodást, amely a diákok részére mind könnyebbé teszi a tanulást.

A szocializmus építésében ed-
dig elért eredmények lehetővé teszik, hogy a párt iránymuta-tása mellett 5–10 évre előre, távlatban tanulmányozhatjuk életünk kialakulását, folytonos gazdagodását.

Leikes munkánk, pártunk célkitűzéseinek valóra váltása, mindaz, amit a jövőben építünk biztosít bennünket, nevelőket, hogy az iskola padjainól kikerülő fiatalokat korlátlan lehetőségek várják, melyek el-nyerésére most mi készítjük őket elő.

Olyan feladat ez, amely a hozzáértés mellett szívóbb jövő-lelkességet kíván. Ezt a lelke-sedést akarjuk és fogjuk nyúj-tani mindenkori.

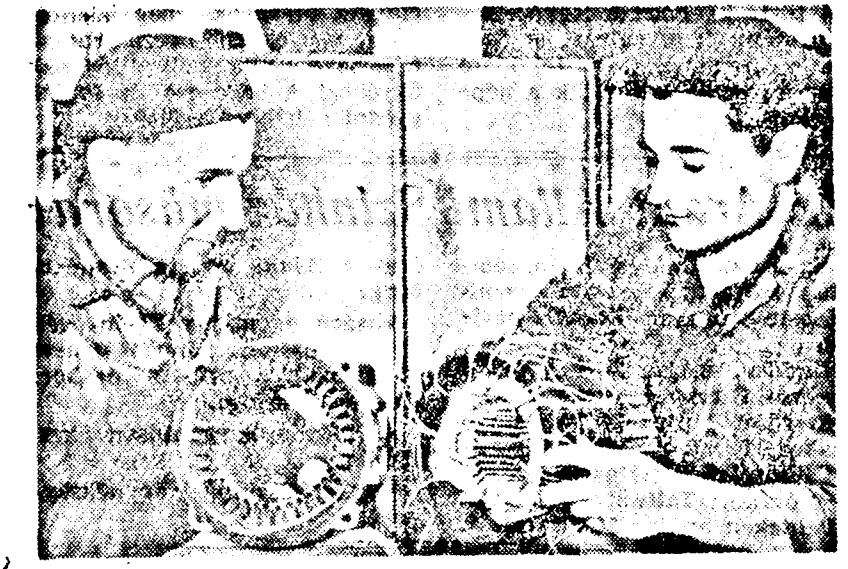
A műszaki iroda tevékenysége a termelés szolgálatában

A Dimitrov vagonárban a napokban elemítették a technikai iroda tevékenységét. Ezalkalommal sor került az újítások, a haladó munkamódszerek bevezetésével és alkalmazásával, a műszaki-szervezési intézkedésekkel, valamint a műszaki könyvtárral kapcsolatos kérdések megbeszélésére.

A műszaki iroda ez év január 1 és május 1 közötti időszakban végzett munkájáról Fazekas György mérnök, a műszaki iroda vezetője számolt be. Jelentésében hangsúlyozta, hogy az elmúlt időszakban mintegy 355 újítási javaslat érkezett, melyből eddig 86-ot alkalmaztak. A bevezetett újítások előzetes számítások szerint 1.984.000 lej értékű megtakarítást jelentenek a gyár számára. Megjegyzendő, hogy az elmúlt évhez viszonyítva ez év első négy hónapjában 17 újítást javaslattal több érkezett be és ez 220.000 lejjel több megtakarítást jelent. Ugyanakkor örömdetesen növekedett a munkaszerzők száma. Jelenleg a gyárban az újítások sorában sokkal több a munkás, mint a technikus és mérnök.

A jelentés hangsúlyozta továbbá, hogy a gyárban az újítóbizottságok száma 26-ról 45-re növekedett. Az újítóbizottságok gondosan összeállított negyedévi, illetve havi munkatervet alapján dolgoznak. A tervszerű munka nagy mértékben megkönnyíti a műszaki iroda feladatát, mert így jobban áttekinthető a brigádok tevékenysége.

Az újítások mellett a technikai iroda foglalkozott a műszaki-szervezési intézkedések bevezetésével, illetve ellenőrzésével. A műszaki-szervezési intézkedési tervben feltüntetett 202 javaslat közül az elmúlt időszakban mintegy 70-et alkalmaztak gyakorlatba, ami által nem kevesebb mint 1.709.926

Gali Sándor, technikus

lej értékű megtakarítást érnek el.

A beszámoló a továbbiakban foglalkozott a haladó munkamódszerek bevezetésének kérdésével. A gyárban az időszerűen összesen 1.563 munkás 15 különböző módszert alkalmaz. Például sikeresen alkalmazzák az illesztő módszert a kovácsműhelyben. A forgácsolóműhelyben a Zsanderov és Agafanova módszer szerint dolgoznak. A gépműhelyben ugyancsak szép sikereket érnek el a Bikov-Bortkiewicz féle módszer alkalmazásával.

Végül a beszámoló megemlítette a műszaki könyvtár tevékenységét is. A könyvtár jelenleg 8.097 könyvvel rendelkezik. Ugyanakkor különböző nyelveken megjelenő, mintegy 80 műszaki folyóirat áll a dolgozók rendelkezésére. Megjegyzendő, hogy az olvasók száma az utóbbi időben érezhetően növekedett és azok legnagyobb része a munkások sorából került ki. A gyárban 21 moszkói könyvtár működik a technikai könyvtár keretén belül, ezek szintén el vannak látva műszaki könyvekkel és folyóiratokkal. A műszaki könyvek népszerűsítése céljából felkeresték a részleg dolgozóit és ismertették velük az illető munkahelyet érintő szakmai könyvek tartalmát. Az üzemi újságban külön rovat népszerűsíti az újonnan megjelent szakmai könyveket.

A gyűlésen megjelent több, mint 200 elismert, újító, mérnök, technikus, mérnök közül számosan szövegezték fel a beszámoló elhangzása után. Ezek közül Butariu Alexandru, az előkészítő részleg lakatosa, Boldan Vasile, a gépműhely mestere és mások hozzászólásaikban rámutattak arra, hogy a műszaki iroda tevékenysége az elmúlt négy hónap alatt megjavult. Szükséges azonban,

hogy a jövőben az újításokkal foglalkozó bizottság tagjai igyekezzenek megőrizni a kísérletezésre kiadott újítások eljárásait. E célból fel kellene hívni a figyelmet a feladatokra, akik az újítások gyakorlatba illesztését végzik. Ugyancsak észrevehettek hangulatokat azzal kapcsolatban is, hogy az utóbbi időben az újító iroda elhanyagolta a hasonló profilú üzemekkel való tapasztalatcserék szervezését. Amint a gyakorlat eddig bizonyította, ezek a tapasztalatcserék a multban igen hasznosak voltak, ezért a jövőben szükséges ezek folytatása.

Ez után Bălanescu Ambrosie mérnök, a városi bizottság elnöke, Bíró István, az üzem bizottságának titkára, Abrudan Vasile műszaki igazgató, Igrisan Gheorghe, az üzemi bizottság elnöke mondtak el a felmerült kérdésekkel kapcsolatos észrevételeket. Hangsúlyozták, hogy mind a beszámolóban, mind a hozzászólásokból kitűnik: a technikai iroda az utóbbi időben eredményesen dolgozott. Ugyanakkor felszínre kerültek a hiányosságok is, melyeknek felszámolásához mind a párt-szervezetek, mind a szakértői csoportok segítségét nyújtanak.

Végül határozatot hoztak a munka megjavításával, a hiányosságok felszámolásával kapcsolatban. Így a többi között a részlegeken kollektívákat létesítenek, melyek feladata az újító műszaki tájékoztatása, megsegítése lesz: az újításokra vonatkozó műszaki jelentéseket a jövőben 10 napon belül elkészítik; a gyár tematikai tervét részlegenként bontják; a műszaki iroda havonta írásbeli jelentést tesz a műszaki-szervezési intézkedésekről stb.

Mindezeket összevont elmondhatjuk, hogy a megbeszélés igen hasznos volt és határozott segítséget jelent a műszaki iroda dolgozóinak további munkájához.

Gali Sándor, technikus

Bármennyit tud az ember, bármilyen szakképzettséggel rendelkezik, azért sosem árt megismerkedni az idősebbek tanácsaival. Calusan Lucian, a Dimitrov gyár villanyszerelő műhelyében Vintu Constantin segítő szakmával és a segítség máris megérkezett az ifjú villanyszerelő munkáján. Ma már önállóan dolgozik és minőségileg is az élvonalban jár.

szólnak. És ha az ezer követő közül bárkinél érdeklődik valaki a segítségnyújtási módszer felől, úgy azt a feleletet kapja:

— A módszer nálunk is bevált, érdemes volt bevezetni.

Ezek a számok maguktól be-

Hruscsovelvtárs beszéde a berlini nagygyűlésen

BERLIN. (Agerpres). — Amint lapunk tegnapi számában már megírtuk, május 20-án több mint 5000 berlini lakos részvételével nagygyűlés volt a Werner Zeelenbinder, a hitleristák által meggyilkolt antifasiszta harcos nevével szemben.

Az egybegyűltek nagy tapsa és éljenzése közepette N. Sz. Hruscsov beszédet mondott.

Az egybegyűltek nagy figyelemmel hallgatták N. Sz. Hruscsov beszédét. A beszéd elhangzása után viharos éljenzések töltötték be a termet.

Ezt követően W. Ulbricht, Németország Szocialista Egyesült Pártja KB első titkára mondott beszédet.

W. Ulbricht beszéde után újra felhangzott a taps. Az egybegyűltek éltették a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság népeinek barátságát és a világbékét.

N. Sz. Hruscsov a berlini nagygyűlésen mondott beszédében egyebek között kijelentette:

Bizonyára tudják önök, hogy Párizsban sor került volna a négy nagyhatalom kormányfőinek találkozására, amelyet az egész világon oly nagyon vártak.

Sajnos, a csúcserőkeztetle nem került sor, megtorpedózták az Amerikai Egyesült Államok kormányfője által, hogy provokációs és agressziós akciókat követek el. Ezt ma már az egész világ tudja és az igazság diadalmasan foglalkozik a bármilyen fondorlatos is legyen a háttérben, az amerikai diplomácia és azok a rosszhívatul hivatals személyek, akik az ártatlanra szeretnek hátrálni az értekezlet meghívásának felelősségét.

A Szovjetunió állhatatosan készült a magassiku találkozóra, mindent megtett annak érdekében, hogy az értekezletre való előkészületek során semmi olyan körülmény ne merüljön fel, ami bonyolalmat okozhatna.

Ugy véljük, hogy a csúcserőkeztetle nyugati részvevői is hasonló véleményen vannak — még ha más-más mértékben is —, s bár már jóval az értekezlet előtt nyugtalanító jelenségek mutatkoztak, biztunk benne, hogy a józan ész diadalmasan fog.

Ugy látszik azonban, hogy az Amerikai Egyesült Államok burkolt és bonyolult harc folyik a különböző politikai erők között. Ez a harc komoly aggodalomra ad okot.

Ha még emlékeznek rá, beszéltünk arról amerikai utazásomról való visszatérésem után. Nem sietünk akkor végleges ítéletet alkotni magunkban számos kérdésben. Figyelemmel kísértük, hogyan alakult a helyzet az Egyesült Államokban: győzni fog-e a hidegháború és a fegyverkezlet hajsza erői, vagy pedig a békes egymás mellett élés híve kerekednek felül.

Igaz, már akkor hangsúlyoztam, hogy Eisenhower elnök nehezebb helyzetben van, mint én, a Szovjetunió Miniszterelnöke. A mi országunk a kül- és belpolitikai kérdések tekintetében teljes az egység mind a kommunista párt, mind a szovjet kormány, mind pedig a nép sorában. Az Egyesült Államokban azok az erős és befolyásos körök, amelyeknek nem érdekük a feszültség és a hidegháború felszámolása, az elnök közvetlen

környezetében vannak és presztízszt gyakorolnak rá. És most íme, itt az eredmény.

Gondolják csak meg, hogy éppen a csúcserőkeztetle külsőben, közvetlenül a kormányfői találkozó előtt az amerikai államférfiak — mintha csak parancsra — tennék — egyszerűen kezdtek provokálni és fenyegetőző beszédekkel tartani. Ezekben a beszédekben igen sok ellenséges szó hangzott el a Szovjetunió és a szocialista országok felé. Herber, Dillon, Nixon beszédét és az arcátlan hangokat voltak. Egy sajtótervezetleten az USA elnöke csatlakozott hozzájuk és azt mondta, hogy ezekben a beszédekben az említett személyek az Amerikai Egyesült Államok politikáját fejtették ki.

Igy tehát az Egyesült Államok-beli erők megosztása tekintetében a legrosszabb feltételek bizonyultak valóknak.

Mindez arról tanuskodott, hogy az Egyesült Államok kormányának nem óhajta az égető kérdések megoldását. Ez a kormány nemcsak hogy nem óhajtott az értekezletre, hanem mindent megtett, hogy újabb ürügyeket keresen a kapcsolatok kiélezésére, hogy a maximumig felhevítse a légkört és hogy megfossza a normális feltételeket azokat, akik a párizsi találkozóra készültek.

A szovjet kormány azonban határozottan és kitartóan bekérte törekedik. A szovjet kormány hajlandó felhasználni még a legkisebb esélyt, a legkisebb lehetőséget is az égető kérdések ésszerű megoldása érdekében, azért, hogy biztosítsa az emberek számára a munkát és a nyugodt életet. Ugy véljük, nincs veszve minden remény és folytatjuk az előkészületeket a találkozóra.

Az Egyesült Államok reakciós erői, főként pedig a Pentagon nyilvánvalóan féltek az értekezlet esetleges sikerétől és mindent megtettek azért, hogy meghusztassák a találkozókat, elgáncsolják a megbeszélést. Ezek az erők április 9-én egy kémkedő katonai repülőgépet küldtek országunkba. Amint már mondtam, akkor elhatároztuk, hogy nem tiltakozunk, hogy ne hajtsuk ellenfeleink malmára a vizet. Ugy látszik azonban hogy erre ők a következőképpen okoskodtak: ha nem lötték le a repülőgépet, ez azt jelenti, hogy nem vagyunk képesek megvédeni légiterritorietek berepüléseink ellen.

Ez presztízs, kényszer volt velünk szemben. A pentagon-beli hivatalos személyek elhatározták, hogy megismétlik az agresszív cselekedeteket, megpedig úgy, hogy a következő repülőgépek egybeesnek május elsejével, a proletariátus nemzetközi ünnepével. De amint mondtam: egyet gondoltak, s más jött ki belőle. Ekkor az agresszoroknak bocsánatot kellett volna kérniük, amint azt tenni szokás. El kellett volna itélniük légiterritoriet megsértését és biztosítékot kellett volna adniuk, hogy ilyesmi többé nem ismétlődik meg és hogy a bűnöket megbüntetik.

Am a gyűlölet elvakította az agresszorokat. Kijelentették, hogy a repülőgépek már korábban is repültek területünk felett és a jövőben is fognak repülni, mivel ezek az akciók az Egyesült Államok nemzeti politikájának érdekében állnak. Ime, hová jutottak!

Ainakos volt ez. Többször elismertem ezt a szót, mert nem más kifejezést találok, amely olyan pontosan jellemző a amerikai államférfiak akcióinak képtelenségére, kalandor jellegére.

Eliteltük ezt az agresszív cselekedetet a Szovjetunió Legfelső Szovjetének ülésén. Elitelték egész népünk. Most a Szovjetunió ezt a kérdést a Biztonsági Tanács elé terjesztette, külügyminiszterünk, Gromiko elvtárs odautazott.

Mi nem tekintjük az amerikai militarista klík eme agresszív akcióját a háború közvetlen előhírnökének. De az az akció a sötét és rossz szándékok felizzását jelenti. Azaz, hogy lefűtött a repülőgépek és ilyen élesen vetjük fel ezt az agresszív cselekedetet a közvélemény itélőszéke előtt, lehítjük a hidegháború forrófejű híveit.

Még olyan körülmények között is, amikor provokációt követtek el országunk ellen, elhatároztuk, hogy elmegyünk Párizsba, noha gondoltunk arra, hogy talán nem kellene ezt megtennünk.

Valószínű, hogy Eisenhower elnök, Herter, Nixon és főként Allan Dulles gunyosan mosolyogtak, előre örültek annak, hogy a párizsi kormányfői találkozóon Eisenhower Hruscsovra néz és ezt gondolja majd: mire jó az, hogy én itt igyekszem bennünket meggyőzni. Az Egyesült Államok repülőgépe berepülték a Szovjetunió területére, Önök nem voltak képesek semmit sem tenni és mégis eljötték Párizsba.

De, mint mondtam szokás, az nevet legjobban, aki utóljára nevet. Egyetlen rakétával lelőttük a repülőgépet. Azért utaztunk Párizsba, mert hívek maradtunk politikánkhoz, amely a béke, a feszültség enyhítésére irányul.

A négy hatalom kormányfőinek előzetes találkozásán szilárd és határozottan kijelentettük álláspontunkat. A többi Önök is tudják. Amikor kétségbevonhatatlan tényekkel szorítottuk Eisenhower elnököt, kibúvókához, félbesemlésekhez folyamodott. De a komoly politikai ügyekben sem a féltékenységek, sem a félbesemlések nem hozhatják helyre a dolgokat.

Ha a Szovjetunió ilyen körülmények között beleegyezett volna az értekezlet megtartásába, ezzel precedenst teremtett volna és az amerikai militaristák azt képzelték volna, hogy nekik minden meg van engedve és hogy az erópolitika nyelvén beszélhetnek velünk. Ilyen körülmények között nem vehetünk részt a kormányfői értekezletben.

Az összes becsületes emberek tudják, aki pedig eddig nem látott tisztán, most feltűnően meg fogja érteni: nem a Szovjetunió hibás azért, hogy az értekezletre nem került sor.

Az a tény, hogy az értekezlet nem tartott meg, bizonyára elszomorítja a jóhiszemű embereket. Ezért, amikor a kormányfők május 16-i előzetes találkozásán azt tapasztaltuk, hogy az amerikai kormány elhatározta a kormányfői értekezlet megtorpedozását, indítványoztuk, hogy halasszák el azt egy kedvezőbb időpontra. Arra a következtetésre jutottunk, hogy legjobban lesz, ha az értekezletet 6-8 hónappal elhalasztják, amikor majd a kristályosodnak a felmerült kérdések, amíg — hogy úgy mondtam — leülepszik a por.

Az általunk javasolt határidő mindenféle találgatásokat váltott ki a nyugati sajtóban: miért éppen 6-8 hónap múlva, vajon nem azért, mert egy fél év múlva az USA-ban új elnököt választanak? Mi azonban nem vetjük fel azt a problémát, hogy az értekezletet Eisenhower nélkül kell megtartani, noha gyakorlatilag természetesen így lesz.

A szovjet kormány — mondtam a továbbiakban N. Sz. Hruscsov — indítványozta, hogy az értekezletet 6-8 hónap múlva hívják össze. Minthogy mondtam szokás: aludjunk egyet a dologra. Ha nem találunk közös nyelvezetet a vitás nemzetközi kérdések megoldására az USA jelenlegi vezetőivel, vagy azzal az elnökkel, aki majd Eisenhower helyére lép, megvárjuk a következő elnököt. De nem fogunk sokáig várni a második világháború maradványainak felszámolásával kapcsolatos problémák megoldásával, a német békeszerződés megkötésével és a nyugat-berlini kérdéssel ezen az alapon történő rendezésével.

Az USA elnökének megválasztását nem mi döntjük el, hanem az amerikai nép. Mi nem avatkozunk be ebbe a kérdésbe, megvárjuk a választást, amíg megválasztják. Több mint egymillió ember épít új életet a marxizmus-leninizmus zászlaja alatt. A szocialista országok népeinek minden eszközüket megvan megcsukva ahhoz, hogy megvédjék magukat, hanem ahhoz is, hogy megsemmisítsék visszavágásban részesülők az agresszorokat, ha megpróbálnak kihozni egy új háborút.

Ezért ne örüljön Ön Adenauer ur, hogy sikerült „befurakodnia” — amint ezt az amerikai újságírók mondják — az USA külügyminiszteri tisztiségebe. Ez a helyzet nem tart örökké. Eljön az idő, amikor az amerikaiak is felocsudnak.

Mivel szóba kerültek a béke és a nemzetközi együttműködés ellenfelei — mondotta N. Sz. Hruscsov —, szükségesnek tartom megemlíteni még egy illyenszerű személy nevét. Utalok itt Brandt urra, Nyugat-Berlin nagyhangú polgármesterére, aki olykor túlságosan heroisan rázza az öklét.

Most pedig utalok arra a kérdésre, amely véleményem szerint leginkább foglalkoztatja Önöket: a német békeszerződés megkötésére és az ezzel szorosan összefüggő nyugat-berlini kérdésre.

A Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság ismét kijelenti, hogy az előlított helyzetben nincs más megoldás, mint a békeszerződés aláírása a ténylegesen fennálló két német állammal, hogy ezzel lezáruljon végre a második világháború fejezte. Ezen az alapon megoldódna Nyugat-Berlin megszállásának megszüntetése, amely célból indítványoztuk és továbbra is indítványozzuk, Nyugat-Berlin szabadvárossá nyilvánítását.

A jelen pillanatban, mondhatnánk egészen furcsa helyzet áll fenn. Az antihitlerista koalícióban résztvevő államok valamivel több mint öt éve volt szükségük a fasiszta Németország szétzúzására. De íme, a német békeszerződés megkötésére 15 év is igen kevés időnek bizonyult.

Ez a helyzet annál is túrhetlenebb, mivel Nyugat-Németországban évről-évre növekszik azoknak a köröknek a befolyása, amelyek nem vonták le a múlt háború tanulságait, nem nyugodtak bele a hitlerista Németország szétzúzását után előlított helyzetbe. Ezek a militarista körök, amelyeknek érdekelt Adenauer kancellár oly nagy buzgalommal védelmezi, messzemenő támogatásra találhatnak az óceánon-tul. Az amerikai imperialisták és a bonni revansisták a szocialista tábor országai ellen irányuló gyűlölet fűz egymáshoz. Adenauer pedig, abból itélve, amint cselekszik, a közös agresszív politika sugalmazója. Nem véletlen, hogy a legreakciósabb amerikai körök Adenauert a kommunizmus elleni „kerekeshadjárat” legfőbb szervezőjeként magasztalják.

A becsületes németek hangoztatják, hogy az amit Adenauer tesz, egyre inkább emlékeztet Hitler cselekedeteire. Ismeretes, hogyan végezte ez a kerge führer, de Adenauer csak nem nyugszik.

Ugy látszik, Adenauer már nem képes megérteni, hogy most már nem azok az idők járnak, hogy változott a helyzet. A világhelyzet pedig számottevően megváltozott. Több mint egymillió ember épít új életet a marxizmus-leninizmus zászlaja alatt. A szocialista országok népeinek minden eszközüket megvan megcsukva ahhoz, hogy megvédjék magukat, hanem ahhoz is, hogy megsemmisítsék visszavágásban részesülők az agresszorokat, ha megpróbálnak kihozni egy új háborút.

Ezért ne örüljön Ön Adenauer ur, hogy sikerült „befurakodnia” — amint ezt az amerikai újságírók mondják — az USA külügyminiszteri tisztiségebe. Ez a helyzet nem tart örökké. Eljön az idő, amikor az amerikaiak is felocsudnak.

Mivel szóba kerültek a béke és a nemzetközi együttműködés ellenfelei — mondotta N. Sz. Hruscsov —, szükségesnek tartom megemlíteni még egy illyenszerű személy nevét. Utalok itt Brandt urra, Nyugat-Berlin nagyhangú polgármesterére, aki olykor túlságosan heroisan rázza az öklét.

(Folytatása a 4-ik oldalon)

